

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/5791 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 3 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 augustus 2007, verzonden op 6 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

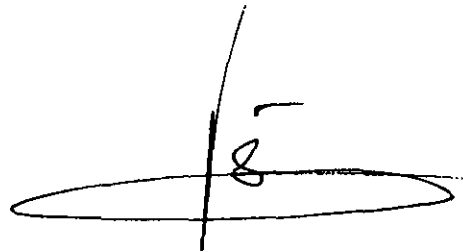
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

154-561.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB07/5791

Datum uitspraak: 3 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Sierra Leone nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. A.C.J. Letmaath,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 19 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 6 mei 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen.

Op 7 februari 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 juni 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L.M.A. Hansen.

De beoordeling

1. Op grond van artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit en de motivering waarop dat besluit berust te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Op 6 juni 2001 heeft eiseres een asielaanvraag ingediend. Bij beschikking van 3 januari 2002 is zij in bezit gesteld van een vergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 (categoriaal beschermingsbeleid). Deze vergunning was geldig van 6 juni 2001 tot 6 juni 2004. Op 6 mei 2004 heeft eiseres een aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd ingediend.

3. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is gevlucht uit Sierra Leone waar zij gevangen werd gehouden door de rebellen. Gedurende haar gevangenschap is eiseres regelmatig verkracht door de rebellenleider Issa Sesay. Eiseres zag kans te ontsnappen en is met behulp van derden naar Nederland gekomen.

4. Verweerder heeft de aanvraag van 6 mei 2004 afgewezen, op grond van artikel 34 jo art 32, lid 1, aanhef en sub c, Vw 2000. De grond voor verlening van de verblijfsvergunning is volgens verweerder komen te vervallen, omdat op 16 september 2002 het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit is beëindigd. Volgens verweerder bestonden er ten tijde van de eerdere beslissing op 3 juni 2002 geen andere gronden dan het categoriale beschermingsbeleid om aan eiseres een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft in het bestreden besluit - en het als ingelast te beschouwen voornemen - ex tunc toetsend gemotiveerd uiteengezet dat hij aan eiseres toerekent dat zij geen reis- en identiteitsdocumenten heeft overgelegd. Evenmin heeft eiseres haar reisroute nader onderbouwd door het afleggen van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen. Het ontbreken van deze documenten en verklaringen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres. Ten aanzien van dat relaas heeft verweerder zich vervolgens op het standpunt gesteld dat het positieve overtuigingskracht ontbeert. Er is dan ook volgens verweerder geen sprake van een geloofwaardig relaas. Ten slotte stelt verweerder zich ex nunc toetsend op het standpunt dat, gelet op het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, de huidige situatie in Sierra Leone niet kan leiden tot een andere conclusie.

5. Eiseres kan zich hiermee niet verenigen. Zij voert daartoe het volgende aan. Eiseres is uit Sierra Leone gevlucht per boot en heeft geen reisdocumenten gekregen en ook niet gezien. Het ontbreken van dergelijke documenten kan haar dan ook in redelijkheid niet worden toegerekend. De reis was door derden georganiseerd en zij heeft continu in een kamer zonder een raam op het schip gezeten. Op het moment van haar vlucht was eiseres minderjarig. Verweerder heeft ten onrechte geen rekening gehouden met haar jonge leeftijd, haar opgelopen trauma en de stress van het moment.

Ten aanzien van de verklaringen over haar verblijf in het rebellenkamp stelt eiseres dat zij geen besef had van data gezien de moeilijke tijd waarin zij toen verkeerde. Voorts stelt eiseres dat zij te emotioneel was om aan te geven welk bijdrag haar vader aan de rebellen heeft afgegeven. Zij verbleef meestal in het kamp van de rebellen zodat het niet vreemd is dat zij niet nader kan verklaren over de plaatsen in de omgeving van dat kamp. Om die reden was het ook niet mogelijk om in detail te verklaren over haar vluchtroute. Ten aanzien van de verklaringen over de periode dat zij bij rebellenleider Issa Sesay verbleef stelt eiseres dat zij door hem als zijn vrouw werd gebruikt en werd verkracht wanneer hij

maar wilde. Het geringe bedrag dat hij haar na haar ontsnapping had toevertrouwd moet gezien worden als blijk van vertrouwen. Hij geloofde dat zij zich bij haar rol had neergelegd. Het is volgens eiseres een bekend verschijnsel in ontvoeringszaken dat na een ontsnappingspoging de vertrouwensband weer wordt hersteld. Juist vanwege die vertrouwensband en het daarbij behorende minder strenge regime voor haar is het niet vreemd dat zij heeft weten te ontsnappen.

Eiseres is van oordeel dat zij bij terugkeer risico's loopt waartegen artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) bescherming dient te bieden nu zij bij terugkeer te vrezen heeft voor Issa Sesay en zijn kornuiten. Zij heeft in Sierra Leone geen familie, geen werk, geen huis en geen inkomen. Verder heeft eiseres de zorg voor haar zoontje dat op 11 augustus 2002 is geboren. In dat kader beroept eiser zich tevens op artikel 8 EVRM.

Ten slotte verwijst eiseres naar de volgende stukken.

- een rapport van Amnesty International van 15 januari 2004 waaruit blijkt dat er tijdens de oorlog sprake was van systematische en grootschalige ontvoering, verkrachting en seksuele slavernij van vrouwen van onder meer leden van het opstandige Revolutionary United Front (hierna: RUF);
- het ambtsbericht van het ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2006, waarin de slechte positie van vrouwen in Sierra Leone blijkt in de ongunstige economische situatie;
- een van internet afkomstig stuk waaruit blijkt dat Issa Sesay is aangeklaagd door het Sierra Leone-oorlogstribunaal wegens diverse oorlogsmisdaden waaronder het verkrachten van vrouwen en het misbruiken van vrouwen als seksslaaf.

6. De rechtbank overweegt als volgt.

7. Op grond van art. 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt, een intrekkinggrond als bedoeld in art. 32 Vw 2000 voordoet. Artikel 32 lid 1 sub c bepaalt dat een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 kan worden ingetrokken, dan wel de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien de grond voor verlening, als bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

8. Niet in geschil is dat de grond voor verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van eiseres is komen te vervallen omdat het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit is beëindigd.

9. Verweerder heeft dan ook terecht getoetst of er ten tijde van de eerste aanvraag van de verblijfsvergunning asiel (ex tunc toetsend) andere gronden dan het categoriale beschermingsbeleid bestonden voor verlening van een verblijfsvergunning asiel en of er op grond van de huidige feiten en omstandigheden gronden zijn voor verlening van een verblijfsvergunning asiel (ex nunc toetsend).

10. De rechtbank staat nu voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is.

11. Vast staat dat eiseres bij binnenkomst in Nederland niet beschikte over geldige identiteitsdocumenten en evenmin over reisdocumenten. Op grond van art. 31 lid 2 sub f mag verweerder het ontbreken van die documenten aan eiseres tegenwerpen tenzij het ontbreken daarvan niet aan haar is toe te rekenen.

12. Ten aanzien van het ontbreken van die documenten heeft eiseres gesteld dat het dorp in Sierra Leone waar zij woonde is binnengevallen door de rebellen. De rebellen hebben haar vader en zusje vermoord en haar en haar broer meegenomen. In de periode tussen 1998 en 2001 heeft zij bij de rebellen verbleven. Zij is uit het kamp gevlucht door lopend naar een stad te gaan. Daar aangekomen is zij een man tegengekomen die haar mee heeft genomen op een kleine boot. Na enkele dagen varen is zij overgestapt op een grote boot die aan vaste wal lag. Eiseres kan niet verklaren in welk land of in welke plaats die grote boot lag. Ook kan zij niet vertellen op welke datum de grote boot is vertrokken. De reis op die boot heeft ongeveer drie of vier weken geduurd. Eiseres kan niet vertellen wanneer de boot aankwam en ook niet of hij onderweg heeft aangemeerd. Eiseres verklaart dat zij al die tijd in een kamer zonder raam is gebleven en dat zij niet kon voelen of de boot bewoog. Hoewel de omstandigheden waaronder zij uit haar dorp is vertrokken en bij de rebellen heeft gewoond wel kunnen verklaren waarom zij niet beschikte over identiteitsdocumenten, kan naar het oordeel van de rechtbank wel aan eiseres worden toegerekend dat zij niet over reisdocumenten beschikte althans dat haar verhaal over de reis onvoldoende duidelijke feiten bevat.

13. Uit het voorgaande volgt dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht moet bezitten. Verweerder heeft daaromtrent overwogen dat het bevreemding wekt dat eiseres weinig details heeft kunnen noemen omtrent haar verblijfplaats bij de rebellen. Voorts acht verweerder het niet logisch dat aan eiseres opnieuw geld is toevertrouwd nadat zij eerst was ontsnapt. Ook over haar vluchtroute heeft eiseres weinig gedetailleerd verklaard. Uit het ambtsbericht blijkt voorts dat het vrijwel onmogelijk was om uit een rebellenkamp te ontsnappen. De rechtbank is op grond van het voorgaande marginaal toetsend van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht heeft.

14. Voor zover eiseres stelt, al dan niet op basis van het rapport van Amnesty International van 15 januari 2004, dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling zal lopen door onder meer te vrezen voor een zelfde behandeling als in het verleden als ook voor de bevolking omdat zij geassocieerd wordt met de rebellen overweegt de rechtbank dat dit ex nunc toetsend, gelet op het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas en de huidige situatie in Sierra Leone, niet kan leiden tot een andere conclusie.

15. Ten aanzien van het beroep van eiseres op het traumata beleid merkt de rechtbank op dat eiseres tot op heden de door haar gestelde traumatische gebeurtenissen niet met documenten of anderszins heeft onderbouwd. Verweerder heeft het beroep op artikel 29 eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000 dan ook mogen verwerpen.

16. Gelet op het voorgaande heeft verweerder, ex nunc en ex tunc toetsend, geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000, aanwezig hoeven achten.

17. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB07/5791

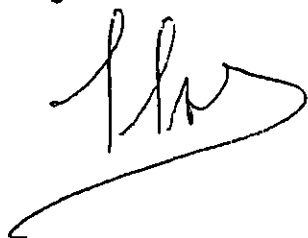
5

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 3 augustus 2007 in tegenwoordigheid van drs. G. Sassen als griffier.

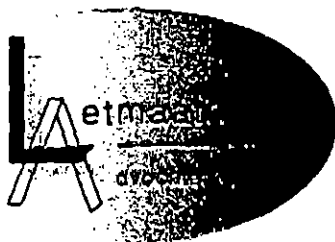
de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**- 8 AUG 2007****Voor fotocopie conform****De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem****Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Raad van State
Afd. Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4600-C	
31 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Uw kenmerk : nvt
Inzake :
Ons kenmerk : /AL0533.1-V040
Justitienummer :
CRVnr. :
Geb. datum :
Nationaliteit : Sierra Leone

HOGER BEROEPSCHRIFT in het kader van een **asiel-procedure**

Uden, 31 augustus 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

Mevrouw geboren op , met Sierra Leone nationaliteit, wonende te verder te dezer zake domicilie kiezende aan het adres markt 27b, 5401 GN te Uden met als correspondentieadres: Postbus 363. 5400 AJ UDEN, ten kantore van de advocaat en procureur Mr A.C.J. Letmaath welke te dezer zake door cliënte/appellante tot gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij verklaart bepaaldelijk door cliënte/appellante te zijn gevolmachtigd. Ondergetekende verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd dit hoger-beroepschrift in te dienen door en namens cliënte/appellante bovengenoemd.

Appellante komt hierbij in (hoger) beroep tegen de negatieve uitspraak van de Rechtbank (Den Haag maar nevenzittinghoudende) te Arnhem d.d. 3 augustus 2007, verzonden op 6 augustus 2007.

Bijgaand gelieve U een afschrift van deze uitspraak aan te treffen: **PRODUKTIE 1.**

Het betreft een uitspraak in beroep op de negatieve beschikking van de IND (Rijsbergen) d.d. 19 januari 2007.

Appellante doet U dit hoger-beroepschrift tijdig toekomen.

De gronden/grievens van dit hoger-beroepschrift zijn de volgende:

Grief 1: De Rechtbank overweegt op pagina 4 het navolgende, citaat: *12. Ten aanzien van het ontbreken van die documenten heeft eiseres gesteld dat het dorp in Sierra Leone waar zij woonde is binnengevallen door de rebellen. De rebellen hebben haar vader en zusje vermoord en haar en haar broer meegenomen. In de periode tussen 1998 en 2001 heeft zij bij de rebellen verbleven. Zij is uit het kamp gevlucht door lopend naar een stad te gaan. Daar aangekomen is zij een man tegengekomen die haar mee heeft genomen op een kleine boot. Na enkele dagen varen is zij overgestapt op een grote boot die aan vaste wal lag. Eiseres kan niet verklaren in welk land of in welke plaats die grote boot lag. Ook kan zij niet vertellen op welke datum de grote boot is vertrokken. De reis op die boot heeft ongeveer drie of vier weken geduurd. Eiseres kan niet vertellen wanneer de boot aankwam en ook niet of hij onderweg heeft aangemeerd. Eiseres verklaart dat zij al die tijd in een kamer zonder raam is gebleven en dat zij niet kon voelen of de boot bewoog. Hoewel de omstandigheden waaronder zij uit haar dorp is vertrokken en bij de rebellen heeft gewoond wel kunnen verklaren waarom zij niet beschikte over identiteitsdocumenten, kan naar het oordeel van de rechtbank wel aan eiseres worden toegerekend dat zij niet over reisdocumenten beschikte althans dat haar verhaal over de reis onvoldoende duidelijke feiten bevat.*

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt: De rechtbank is ten onrechte van opvatting dat wel aan eiseres kan worden toegerekend dat zij niet over reisdocumenten beschikte althans dat haar verhaal over de reis onvoldoende duidelijke feiten bevat.

Toelichting: De rechtbank heeft in deze onvoldoende rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden waarin appellante verkeerde en de bijzondere omstandigheden betreffende de persoon van appellante op het moment dat zij de reis maakte. Appellante is nimmer in het bezit geweest van een vervoersbewijs inzake de gemaakte reizen per boten (schepen) en per auto. Appellante was vrij jong en getraumatiseerd. De reis was aanleiding voor veel extra stress bij appellante (komt ze veilig aan in een veilig land, hoe is de behandeling aan boord, appellante is tijdens

de reis verkracht, appellante had klachten van medische aard tijdens de reis o.a. buikpijn). Gezien genoemde feiten en omstandigheden is het niet vreemd dat appellante niet zeer gedetailleerd kan verklaren over de gemaakte reis en mag een en ander haar niet worden toegerekend.

Grief 2: De Rechtbank overweegt op pagina 4 voorts het navolgende, citaat:

13. Uit het voorgaande volgt dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht moet bezitten. Verweerder heeft daaromtrent overwogen dat het bevreemding wekt dat eiseres weinig details heeft kunnen noemen omtrent haar verblijfplaats bij de rebellen. Voorts acht verweerder het niet logisch dat aan eiseres opnieuw geld is toevertrouwd nadat zij eerst was ontsnapt. Ook over haar vluchtroute heeft eiseres weinig gedetailleerd verklaard. Uit het ambtsbericht blijkt voorts dat het vrijwel onmogelijk was om uit een rebellenkamp te ontsnappen. De rechtbank is op grond van het voorgaande marginaal toetsend van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht heeft.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt: De rechtbank is ten onrechte van opvatting dat op grond van het voorgaande, marginaal toetsend, verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht heeft.

Toelichting: Appellante verwijst eerstens naar haar toelichting bij grief 1.

Aanvullend: Ook bij een marginale toetsing is appellante van opvatting dat de rechtbank had dienen te besluiten dat van het relaas wel een positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder heeft zaken uit het asielrelaas 'gezocht' op grond waarvan verweerder tot deze conclusie meende te komen. De Rechtbank had dienen aan te geven dat op grond van de door verweerder aangegeven opvattingen, deze conclusie niet getrokken kon worden.

Zo meent appellante dat zijn naar vermogen zoveel mogelijk details heeft gegeven omtrent haar verblijf bij de rebellen. In de procedure is reeds aangegeven dat het voor appellante moeilijk is om precieze data te noemen nu zij niet in het bezit was van een kalender/agenda o.i.d. en tijdsbesef moeilijk was.

Aan appellante is, na haar eerdere ontsnappingspoging, weliswaar geld toevertrouwd, echter dit betrof slechts een zeer gering en slechts een symbolisch bedrag. Het geld werd bovendien toevertrouwd van iemand , waarvan kan worden aangenomen dat deze over veel financiële middelen beschikt. Het geven van een beetje geld is in de ter plaatse geldende cultuur-normen, gebruikelijk. Derhalve is een en ander geenszins vreemd te noemen, ook niet gezien de eerdere ontsnappingspoging.

Omtrent de vluchtroute heeft appellante naar vermogen verteld.

Moeilijkheid daarbij was dat het kamp in een bos gelegen was en het derhalve niet vreemd is dat het moeilijk is om herkenningspunten te benoemen.

Grief 3: De Rechtbank overweegt op pagina 4 voorts het navolgende, citaat:

14. Voor zover eiseres stelt, al dan niet op basis van het rapport van Amnesty International van 15 januari 2004, dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling zal lopen door onder meer te vrezen voor een zelfde behandeling als in het verleden als ook voor de bevolking omdat zij geassocieerd wordt met de rebellen overweegt de rechtbank dat dit ex nunc toetsend, gelet op het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas en de huidige situatie in Sierra Leone, niet kan leiden tot een andere conclusie.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt: De Rechtbank overweegt ten onrechte dat, gelet op het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas en de huidige situatie in Sierra Leone, dat ex-nunc-toetsend, appellante zich niet terecht kan beroepen op op artikel 3 EVRM .

Toelichting: Appellante meent dat haar asielrelaas wel degelijk geloofwaardig beoordeeld dient te worden. Gezien de inhoud van het rapport van Amnesty International van 15 januari 2004 en de argumentatie van appellante, had de rechtbank dienen te overwegen dat het beroep op artikel 3 EVRM terecht is aangevoerd. Hoewel uit diverse bronnen volgt dat de algemene situatie in Sierra Leone, ook voor vrouwen, langzaam aan het verbeteren is, is deze situatie voor bepaalde groepen nog zeer moeilijk volgens appellante. Met name is nog op grote schaal sprake van seksueel geweld tegen vrouwen. Dit volgt niet enkel uit vele rapporten van Amnesty International welke sedert het rapport van 15 januari 2004 nog zijn verschenen, maar ook uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2006. Appellante wenst, gezien ook hetgeen is gebeurd in het verleden, niet nogmaals een soortgelijke situatie meemaken. Haar veiligheid (tegen eventueel sexueel misbruik) is in het land van herkomst onvoldoende gegarandeerd.

Grief 4: De Rechtbank overweegt op pagina 4 voorts het navolgende, citaat:

15. Ten aanzien van het beroep van eiseres op het traumata beleid merkt de rechtbank op dat eiseres tot op heden de door haar gestelde traumatische gebeurtenissen niet met documenten of anderszins heeft onderbouwd. Verweerder heeft het beroep op artikel 29 eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000 dan ook mogen verwerpen.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt: De rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder het beroep van appellante op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw2000 heeft mogen verwerpen.

Toelichting: Voor een geslaagd beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw2000, is het niet noodzakelijk om dit met documenten/medische verklaringen te onderbouwen. Uitgaande van de geloofwaardigheid van het relaas, dient het beroep van appellante op genoemde bepaling reeds snel te worden gehonoreerd. Op basis van de jarenlange verkrachtingen welke appellante heeft meegemaakt, kan reeds worden gesteld dat duidelijk moge zijn dat zulks een traumatiserend effect hebben gehad op appellante. Hiernaast heeft appellante met eigen ogen gezien wat er is gebeurd met haar vader, met haar zusje en met haar broer. (zie tevens: onderdeel 14 van de zienswijze). Appellante heeft ervoor gekozen om zich in Nederland niet onder psychiatrische behandeling te stellen. Appellante wenst haar trauma zelf (maar met hulp van derden) te verwerken.

Grief 5: De Rechtbank overweegt op pagina 4 en 5 het navolgende, citaat: 16. Gelet op het voorgaande heeft verweerder, ex nunc en ex tunc toetsend, geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw2000, aanwezig hoeven te achten.

17. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt/toelichting: Gezien al het bovenstaande heeft de rechtbank ten onrechte besloten om het beroepschrift ongegrond te verklaren. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

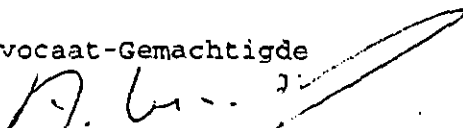
REDENEN WAAROM:

Appellante zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek om:

De bestreden uitspraak te vernietigen en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als Uw Raad in redelijkheid zal vermenen te behoren, c.q. te bepalen dat aan appellante alsnog een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd dient te worden verleend.

Hoogachtend,

Advocaat-Gemachtigde

Mr A.C.J. Letmaath

Copie dezes zend ik aan verweerder.
Toevoeging is aangevraagd.